

Olde Muurn

Verhalenbankjesroute: Het Noorden

Hofshuus 1

de plaatse leazen.

De plaatse hier is older dan 't huus.
Ik kieke wel, maor zien doe'k haost niks.
Een zoch van de wind, een balkengekraak
duudt an dat de plaatse 'eleazen wil worden,
bezuuken is zuuken naor 't verhaal in de maak.

De plaatse hier is older dan 't huus.
De eersten diet hier gingen bouwen
doet mien niks meer an de hand.
Mien oge zut niet meer wa'k vinden wil:
eure spoor van leaven op eur eerste land.

Ik kieke dale - i-j doet wat a'j zuukt -
bunt ze daor warkelek? In 't gruus en stof
dat eeuwenlang de eeuwen al versluiert?
Ik laot de keurtjes deur de hände gaon
en wet inens: deels hebt ze hier deur 'ekuiert.

Ik kieke naor baoven - zonder vertrouwen -
een hemel gaf 't nog niet in eurluu tied.
Een spraon jeg een spränksken lech vort:
zie zaggen de loch anders 't zelfde as ik.
Miene ógen allene schiet hulp'loos tekort.

Teikens staot aoveral, maor tussen de regels.
't Verhaal van dit huus least as een gedicht:
met oorne en ogen, met een gevuulegen hand,
met een warm harte, met heel miene zeele,
leaz' ik 't verhaal van dat volk in de wand.

Hofshuus 2

Los huus krig een wand.

Olde luu en zoons en dochters en daorvan weer de kinder,
eeuwenlang was, hutte nao hutte, hier eure vaste stea,
gaf eur dit land te etten - wat keers meer, en ôk wel minder -
gaf dizze plaatse eur een onderdak - hier huuzen zie tevrea.

Wieterop was nog zonne plaatse en daorachter nog ene
huus, nao huus, nao huus - en zie gavven daor namen an.
Een preakebuul zetten eur een kapelleken op de bene:
deupen deien zie zich daor en zie gleuven ôk en nammen an.

Aover de weg langs dizze plaatse trok de weerd veurbi-j.
Kraemers, marktenluu, kermisvolk, paoters en nonnen.
Mangs kwammen ze d'r in, veur een bord met gortebri-j -
en toe 't oorlog wier trok d'r 't ongeregeld met kanonnen.

Vuur kump zoat 't geet en löt een bulde grieze asse nao -
mest veur de kwekken die aover 't olde muurwerk gruujt
en jaorn woekert, tut d'r ene kump wie't - minder drao -
daor bouwen wil en zörge dat 't olde huus weer bluujt.

De ni-je kappe aover 'n hof gaf eur now een richtege thuus
met keikes in de kökken, leem op deale en plaggen in de stal.
Tut d'r ene zei dat beeste stonken en vleuje hadden en ôk luus:
doe kwam de wand veur altied scheiden tussen 't ene en 't al.

Ik stao op deale en stelle mien veur hoe dat mot wean 'ewest
doe 't beestengrei en 't mensenvolk uut mekare bunt 'egaon.
Ik denk an 'n eersten voet op de maon' en eerlek, ik vin't best,
maor groter passe dan den wand hebt de mensen nooit 'edaon.

Hofshuus 3

butten, huuden, huuzen, en bouwen.

De eersten trokken hier rond met enkel maor etten in de kop.
Zie viengen de hazen van de kamp en de snuuke uut de bekke
en hielen de beazen uut de bos en de knollen uut de grond,
maor huuden deien zie niet, noch huuzen zie op dizze plaatse.

Zie schuulen onder 't loof veur reagenschoer en winterwind,
maor hielen gin beeste en bouwen niet die schrale grond.
Zie viengen de snuuke en schotten de hazen van de kamp
en liepen hier vri-j te weazen met enkel eur etten in de kop.

Eure zoons en dochters en daorvan de zoons en de dochters
begonnen te leern. Leern van de hazen en leern van de empen.
Groter waarn eure legers, met feesteleke loofhutten 'emutst,
riever de melk van de schaopenluuze die zie huuden as eigen.

Eure zoons en dochters en daorvan de zoons en de dochters
zaggen de mest, zaggen 't gres en de mest en 't gres met keurne
en de mest en 't gres met groter keurne en de mest en 't graon.
Eure ogen hielen eur op de plaatse, boeren waarn ze daor.

Eure zoons en dochters en daorvan de zoons en de dochters
hadden eure loofhutte tut een huus op die plaatse an'ekleed,
op een gebont van stevige eikenschoene met plaggenzaolen.
Met een hoed van stro op baleinen van metgaond dennenholt.

Met een brudskleed van Sambucus, Juniperus en Vaccinium.
Met wände van tao bekkenwilgenholt onder zachten leem
en een kruudeg roekend holtvuur onder de iezeren pötte.
Geuren dei 't huus en uut de kop was 't etten dat eur gewier.

Hofshuus 4

de trekkers bunt weg.

Die wiet hier jachteg
deur de busse gingen,
nog gin plaatse hadden,

die wiet hier toe,
kort en krachteg,
wakend haoste,
de ogen toe deien,
(slaopen heit anders)
een paar tãkkere,
een paar strunke hiet
baoven de kop 'eslagen,
dukkend tussen eure beeste
- de empen en de luuzen -
die, die wiet hier toe
uut jagen mosten,
uut plukken de beazen
en uut graven de knollen,
die bouwen hier niet,
die huuden hier niet,
(dat is: niet anders dan
eure empen en eure luuzen)

die wõnnen hier niet,
die trokken veurbi-j.
Van die wette wi-j niks.

12 - 14 juli 2006

Bert Scheuter